

Den britiske rolle i 'Russiagate' er ved at blive helt afsløret

Den April 8 (EIRNS) – Et dokument med ovenstående titel bliver udgivet i dag af EIR, som dokumenterer, at Robert Muellers rapport, samtidig med at indrømme at der overhovedet ingen beviser var for "aftalt spil" mellem præsident Donald Trump og Rusland, ikke desto mindre fortsatte den "livsfarlige løgn", at russere med forbindelse til Kreml hackede den Demokratiske Nationale Komité's (DNC) e-mails, og gav dem til WikiLeaks. (Se LaRouche PAC website: "The British Role in 'Russiagate' Is About To Be Fully Exposed"). Dette er grundlaget for påstanden om, at "russerne blandede sig i valget."

Som der står i vores dokument: "Sandheden er, at en fremmed regering faktisk blandede sig i det amerikanske præsidentvalg i et mislykket forsøg på at manipulere resultatet. Det var ikke russerne. Det var City of London og de imperiale britiske efterretningstjenester, sammen med forræderiske konservative amerikanske elementer."

Hvor langt briterne er villige til at gå for at stoppe præsident Trumps hensigt om at USA bliver venner med Rusland og Kina, blev demonstreret igen i dag, da premierminister Theresa Mays regering tog tid fra de psykotiske Brexit-debatter for at bekendtgøre det mest åbenlyse program for tankekontrol og autoritær censur af enhver nation på Jorden, herunder dem der konstant rakkes ned som "autoritære regeringer" – Rusland og Kina. May selv optrådte på en kort video for at annoncere udgivelsen i dag af "Online Harms White Paper" fra indenrigsministeriet og andre. May forklarede, at hun var "dybt bekymret" over det "skadelige indhold", der optræder på sociale medier og online nyhedssider. "Så i dag forpligter vi disse virksomheder juridisk til at beskytte dem.

Hvis de undlader at gøre det, vil der blive pålagt hårde straffe.”

Hvidbogen er ganske forbløffende i sin skamløse erklæring om, at “fjendtlige aktører”, der bruger “online misinformation til at underminere vores demokratiske værdier og principper”, skal knuses og blokeres fra offentliggørelse i Storbritannien, og hvor som helst der kan pålægges censur. Dette er stort set det samme sprog, der anvendes af det nu afslørede Integrity Initiative, den britiske militære efterretningsoperation (med grupperinger i alle vestlige lande), der planter anti-russisk og anti-kinesisk propaganda i mainstream-pressen, under dække af at modvirke russisk og kinesisk “misinformation”. Integrity Initiative har nu en statslig institution til at håndhæve dens diktatur over informationsstrømmen.

Det er klart, at det britiske og amerikanske “etablissement” er skrækslagne over, at deres kontrollerede medievirksomheder ikke formår at kontrollere befolkningen. Vi oplever et fænomen, som Lyndon LaRouche kaldte en “politisk massestrejke”, en proces der kommer til udtryk i: Brexit-afstemningen; valget af Donald Trump; de Gule Vestes oprør i Frankrig; og valget af en italiensk regering der afviser EU’s diktater og har sluttet sig til Kinas Nye Silkevej, samtidig med at den modsætter sig sanktionerne mod Rusland. Næsten alle udviklingslande i Asien, Afrika og Latinamerika har sluttet sig til Kinas Nye Silkevej, som deres første mulighed for at undslippe kolonial og neo-kolonial påtvungen tilbagestående under diktater fra IMF – for at blive moderne industrilande og eliminere fattigdom, som det sker i Kina.

Vigtigst af alt har præsident Trump afvist det “særlige forhold” til Storbritannien. Han har til hensigt at genoprette den industrielle infrastruktur, som var blevet ødelagt under Bush og Obamas regimer; afslutte de “endeløse krige”, igangsat af Bush og Obama, genoprette USA’s bemandede rumforskning, som havde været stort set lukket ned under Obama; og til at samarbejde med Rusland og Kina, både om terrorbekæmpelse og

økonomisk udvikling. Han er blevet holdt tilbage af den britisk iscenesatte skrøne, Russiagate. Mens fupnummeret om "aftalt spil" er blevet afsløret, klynger briterne og deres aktiver i USA's efterretningstjeneste sig til løggen om, at Rusland og Kina er "fjendtlige aktører", der angiveligt blander sig i vores valg og truer vore "demokratiske værdier og principper" – dvs. de samme ord som i hvidbogen "online Harms". De foretrækker diktatur og krig frem for at se enden på deres imperiale opdeling af verden.

Trump har udløst optimisme i det amerikanske videnskabsamfund ved at forpligte nationen til at sætte mænd og kvinder på månen om fem år, og til at forberede en månebaseret mission til Mars. Denne optimisme kan og skal spredes til hele befolkningen med Lyndon LaRouches vision for de næste 50 år.

**'Russiagates' sammenbrud
afslører de britiske
gerningsmænd:
Gør det af med dem, så
menneskeheden kan gå til det
nye paradigme**

Schiller Instituttets internationale webcast den 28. marts, 2019 med Helga Zepp-LaRouche

Frigivelsen af den særlige anklager Muellers rapport, hvori

han blev tvunget til at indrømme, at der ikke var tegn på at præsident Trump eller hans kampagnestab samarbejdede med Rusland, og intet bevis for at anklage ham for obstruktion fører til spørgsmålet, hvem stod bag det, og hvorfor? Dette må forfølges, som rep. Nunes meddelte, at han planlægger at gøre, og som Trump selv i sine tweets i sidste uge har gjort klart skal gøres; Trumps tweets identificerede den britiske rolle i lanceringen af Russiagate for at forhindre et bedre forhold mellem USA og Rusland og Kina. Frigivelsen af rapporten har åbnet op for 'regnskabet's time'.

Det fremgår klart af anti-Trump-styrkernes reaktion, at de ikke vil stoppe. Helga Zepp-LaRouche pegede på optrapningen mod Venezuelas regering som 'en fortsættelse af kuppet mod Trump i 'en ny forklædning'.

Reorganiseringen af den geopolitiske institution, Komitéen om den Nuværende Fare – Kina, er et andet eksempel på samme hensigt.

Men hun tilføjede, at dette ikke vil stoppe fremkomsten af det nye paradigme, som den kinesiske præsident Xi Jinpings tur til Europa i denne uge viser. Italienerne trodsede de bankerotte diktatorer 'in spe" i EU, og Macron, der underskrev talrige aftaler med Xi, og Merkel blev tvunget til at erkende, at momentum er på Kinas side.

Hun konkluderede med at sige, at eftersom Lyndon LaRouches livsværk bliver realiseret i og med fremgangen for det nye paradigme, ville hans frifindelse give et afgørende skub til at bringe USA ind i mobiliseringen for at virkeliggøre menneskehedens fælles interesser.

Regnskabet's time er kommet: Trump er blevet frifundet; frifind nu LaRouche.

Den 26. marts (EIRNS) – Det er en form for jordskælv, der fejer hen over USA, mens realiteten af hele 'Russiagate'-operationen mod præsident Donald Trump synker ind: Der er intet i det, der har aldrig været noget i det, og dette var lige så meget en operation rettet imod det amerikanske folk som imod præsident Trump selv.

Vrede kommentatorer spørger: "Slutter det her"? Bliver de ansvarlige nødt til at bøde for deres forbrydelser? "Andre siger, at er "tiden er inde til at gøre op" med medierne, mod Obama-demokraterne og – med langt større præcision – med det britiske efterretningsapparat, der startede hele operationen i første omgang. Dette er en pointe, som Trump selv understreger i sine tweets: at briterne lancerede operationen for at forhindre ham i at etablere et fredeligt samarbejde med Rusland og Kina.

Men der er en endnu dybere betydning i de forandringer, der slippes løs i USA og globalt, i og med at Muellers "Russiagate"-fupnummer nu smelter ned. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, bemærkede om dette spørgsmål i dag:

Nu kan vi virkelig få Verden bragt i orden, på den måde som EIR-grundlægger Lyndon LaRouche dedikerede sit liv til at opnå, udtalte Zepp-LaRouche. Særlig anklager Robert Muellers Russiagate-operation viste sig at være en stor 'vindfrikadelle', og der vil komme flere jordskælv i de kommende uger, især hvis man ser på de store fremskridt i Bælte- og Vejinitiativet som følge af Xi Jinpings tur til Italien og Europa. Nu er det, som mange i medierne har indset,

tid til at tage bestik af situationen, men for at sikre at det sker, må kampen for frifindelse af Lyndon LaRouche være i centrum.

Det skyldes, at det er det samme apparat bag Russiagate, som var ansvarlig for fængslingen af Lyndon LaRouche, udtalte Helga Zepp-LaRouche. "Det apparat der gik efter hr. LaRouche gjorde utrolig skader på USA og verden ved at bagvaske ham på en sådan måde, at folk blev helt blinde for de muligheder, som hans ideer indebærer for verden og menneskehedens fremtid".

Zepp-LaRouche fortsatte: "Jeg tror at der, til trods for de vidunderlige ting som Kina gør, virkelig mangler en dybde i diskussionen hvad angår videnskabelige og kulturelle ideer; et aspekt som hr. LaRouche bragte op. Det er som om man tog Beethoven og fjernede ham fra musikken – det ville ikke være det samme. Og hvis man ville fjerne Schiller fra poesien, ville det heller ikke være det samme."

Zepp-LaRouche understregede også de bemærkninger, der blev postet i går af den tidligere amerikanske militære efterretningsofficer og sikkerhedsanalytiker oberst Pat Lang (pensioneret), der skrev, at, på grund af Russiagate, er "en stor mulighed for at forbedre forholdet til atommagten Rusland gået tabt." Lang sagde desuden, at "kun over-nationalistiske galninge som Brennan og Clapper og uvidende fanatikere som Bolton og Pompeo kan forestille sig, at en forbedring af forholdet til et land, der er i stand til at destruere én selv, ikke skulle være en god ide."

Til hvilket Zepp-LaRouche tilføjede: "Det er min opfattelse, at vi skal have den tilgang at frigøre Trump fra disse elementer, samt at påpege at de gør det modsatte af, hvad Trumps udtrykkelige hensigter er", herunder at have gode arbejdsrelationer med Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping.

Zepp-LaRouche fortsatte:

“Den eneste måde at slippe ud af dette rod på er at samarbejde indenfor et nyt paradigme: Luk handelskløften ved at have ‘joint-ventures’, få amerikanske virksomheder til at samarbejde med kinesiske firmaer, f.eks. i forbindelse med opbygning af Afrika. Folk er nødt til at tænke anderledes. Hvis vi ikke overvinder geopolitikken, vil verden eksplodere, og den risiko er tydeligvis stadig tilstede.

“Det amerikanske folk bliver nødt til at indse, at Trump er en utrolig præsident. Han har modstået en af de største sammensværgelser, og nu står demokraterne og andre tilbage uden ‘noget på’: de er sammensvorne, der har fejlet, de er fuldstændigt miskrediterede. For at opnå en firemagts-aftale, som den der er blevet foreslået af LaRouche, har Trump-præsidentskabet brugt for et godt forhold til Rusland og Kina, for hvis man erklærer disse lande for fjender, konkurrenter og rivaler, vil man aldrig få en firemagts-aftale.

“Så Trump er altså stadig præsident, og hans politik på dette område bør følges; og hvis der i hans kabinet er medlemmer, der modsiger ham, så skal han indsætte bedre folk på deres pladser.”

Zepp-LaRouche afsluttede med følgende perspektiv:

“Vi er nødt til at bevare et helt optimistisk syn. Historien er ikke uendelig; historien er ikke en sæbeopera, hvor man har den ene episode efter den anden, men der er visse afgørende punkter, hvor der skal forandres, skiftes til et nyt gear, gås videre til et nyt plateau – ellers vil man gå til i det gamle rod. Og den eneste måde at komme ud af dette rod på er at gå fuldt ud med på hr. LaRouches ideer; og det betyder, at folk skal befri sig fra alt det smuds, der er kastet på ham. Det skal der ryddes op i nu. Bare tænk på den chokeffekt, det ville have over hele verden, hvis LaRouche skulle blive rensset: alt ville falde på plads. Der er visse flanker, selv i en tilsyneladende umulig situation, som man kan bruge til at afhjælpe problemet på et højere niveau.”

Frifindelse kan nu ændre alt

Den 25. marts (EIRNS) – Præsident Donald Trump kaldte korrekt “de retslige” begivenheder i den forløbne weekend for sin frifindelse, og det kan nu føre til meget dybtgående ændringer af den nationale og globale situation, der var ved at blive ekstremt farlig. Præsidentens personlige advokat, Rudy Giuliani, talte straks om at komme til “navnet på den person, der startede dette”. Vi ved, at den nu eksploderede “Russiagate” blev startet fra British General Communications Headquarters (GCHQ) signalefterretninger og MI6’s oversøiske efterretningstjeneste i 2015, et netværk der drives af Sir Richard Dearlove og Sir Andrew Wood; Præsidenten og hans advokat ved, at angrebet var britisk. Derfor vil en målrettet modforskning, der ledes fra Det Hvide Hus, sprænge det amerikansk-britiske “særlige forhold” og det Britiske Imperiums krigs- og koldkrigspolitik. Det ville afslutte den geopolitiske krigskonfrontationspolitik, som London har trukket Trump ind i gennem ubønhørlig, McCarthy-agtig “Russiagating” på skamfuld vis, anført på stedet af ledende Demokrater – de nye, sande “neo-konservative”.

Præsident Trump kunne forholdsvis blive meget friere til at føre den politik, som han har talt for, men er blevet forhindret i at udføre, og samarbejde med andre stormagter – især Rusland og Kina – for fred. Og måske endda for udviklingen af tidligere krigshærgede regioner. Det bedste er, at dette pludselige skifte er startet lige så internationalt, som det nye paradigme for økonomiske og videnskabelige fremskridt, der er indbegrebet af Kinas Bælte- og Vejinitiativ fra store infrastrukturprojekter, som breder sig i Asien,

Afrika og Latinamerika, og nu i Europa med den nye aftale mellem Italien og Kina.

Men LaRouche-bevægelsen – som først sporede dette skændige angreb på præsidentskabet til britisk efterretningstjeneste og bragte denne afgørende sandhed frem – må føre an med disse ændringer. Ikke alene har den kæmpet for de økonomiske forandringer til at gøre det muligt, begyndende med Glass/Steagall-bankseparation og hamiltonisk nationalkredit, samt for videnskabelige gennembrud i atomkraft og rumforskning snarere end "grøn" radikal pessimisme.

Mere om sagens kerne: Retsforfølgningen og mediernes forfølgelse af Lyndon LaRouche og hans bevægelse etablerede et USA med tre årtiers afindustrialisering, kulturel demoralisering og krig. De fratog USA det økonomiske og strategiske lederskab, som LaRouche repræsenterede med hensyn til de økonomiske sammenbrud han forudså så præcist, og berøvede dem for de store projekter og videnskabelige fremskridt han udarbejdede til så mange regioner i verden. Og dem der organiserede angrebene på ham var netop de bevægelser, som hans bevægelse nu har afsløret igen i "Russiagate" – britisk efterretningstjeneste, som frygtede hans trussel mod den kongelige families "øko-fascisme"; Anglofile her som Henry Kissinger, som i officielle organer krævede LaRouches retsforfølgning; Wall Street-bankfolk; frem for alt de nationale liberale medier. LaRouche må nu frifindes, som påkrævet af en national underskriftindsamling, for at frifinde og frigøre landet til hans ideer. Og det er Præsident Trump, der kunne være fri til at rense LaRouche og frigøre sig selv til at handle, som han havde til hensigt i Det Hvide Hus.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, der talte til dem der organiserede denne indsats i dag, sagde: "Det må naturligvis føre til briterne. Ved Trump og Giuliani og disse folk, at det var den britiske efterretningstjeneste? Det kan du være 100% sikker på, at de gør. Men det er tydeligvis helt klart op til os at fremskynde denne kampagne,

og den bedste måde at gøre det på, er at presse på for Lys frifindelse, for, som vi mange gange har sagt, det var nøjagtigt det samme apparat, der nu er taget i at udføre et kupforsøg mod USA's præsident – og mislykkes med det – som var bag retsforfølgelsen af Lyn og hans medarbejdere, og som stod bag mørklægningen af 11. september. Og disse mennesker skal stilles for retten, og Lyn skal også frifindes: Fordi så længe der er denne tilstand af, at der var nogen som helst legitimitet for hvad der blev gjort mod Lyn, vil folk være forhindret i at få adgang til hans ideer.”

Italiens samarbejde med Den Nye Silkevej viser Europa vejen mod fremtiden

Af Helga Zepp-LaRouche den 23. marts 2019

Den kinesiske præsident Xi Jinpings statsbesøg i Italien, hvor en hensigtserklæring underskrives mellem de to lande om at samarbejde om udbygningen af Den Nye Silkevej, var en magtfuld demonstration af, at der også kan finde en begejstrende og positiv politisk udvikling sted. Den nye form for samarbejde og genoplivning af den antikke silkevej bringer ikke kun enorme økonomiske fordele til Italien såsom udbygning af havne, modernisering af infrastrukturen, nye investeringer inden for et bredt spektrum af industri anlæg. Et samarbejde åbner også store muligheder for eksport til Kina og fælles investeringer i tredjelande; fordi landet med sin fordelagtige geografiske placering i Sydeuropa og ved Middelhavet kan udgøre en port mellem Asien og Europa. Og ikke mindst kan

Italien være et brohoved for samarbejdet om industrialiseringen af Afrika.

Man skulle tro, at dette ville udgøre det vigtigste tema blandt alle nyheder. Overhovedet ikke; for forholdet til Kina er lige for tiden det afgørende spørgsmål inden for europæisk politik. De fleste i Italien lige fra den EU-venlige præsident Mattarella, koalitionspartierne og store dele af oppositionen anerkender de enorme muligheder, som den kinesiske "vækstkultur" har, som Mattarella benævnte det under sin pressekonference med Xi Jinping. Mens det af EU's nedskæringspolitik hårdt plagede Italien glædede sig over mulighederne, så ringede man med alarmklokkerne i "de øvrige store EU-stater og i USA", sådan som det lød på T-Online. Silkevejen er Kinas trojanske hest, den bringer ingen økonomiske fordele, Italiens samarbejde med den vil ødelægge landets ry over hele verden – sådan lød det fra John Boltons nære medarbejder Garret Marquis, en talsmand for USA's nationale sikkerhedsråd; den giver "Kinas røveriske hensigter" et skær af legitimitet.

Listen af giftige argumenter fra den geopolitiske lejr lader sig sagtens forlænge yderligere. Og de, der atter og atter gentog denne anti-kinesiske linje, afslørede dermed sig selv som bevidste eller manipulerede fortalere for den angloamerikanske nykonservative elite. Direktøren for den nationale amerikanske sikkerhedstjeneste, Dan Coats, har for nyligt ligesom Pence, Pompeo og Bolton betegnet Kina og Rusland som de vigtigste sikkerhedspolitiske trusler mod USA, hvorved militæret og efterretningseliten øjensynligt forsøger at "inddæmme" præsident Trumps forsøg på en positiv Kina-politik, sådan som det hedder på nykonservativt-nytysk.

Bag denne, her i den nyere tid forstærkede anti-kinesiske propaganda i USA, men også i Europa, gemmer sig konflikten mellem det nyliberale systems gamle mønster, hvis kræfter ubetinget søger at fastholde den gængse geopolitik, og på den anden side det nye mønster, som Kina har indført med det nye

udenrigspolitiske koncept om et samarbejde mellem suveræne nationer til gensidig fordel. Og selv om de tiltagende spændinger i forholdet mellem Amerika og Rusland afgjort kan danne grundlag for de største bekymringer, så hævder flere folk fra baglandet, at den største strategiske konflikt udgøres af forholdet mellem USA og Kina. Det drejer sig her om den berømte "Thukydid-fælde": Hvordan vil den hidtidigt dominerende magt, altså USA, forholde sig til en anden magts opstigning? Tolv gange i historien er det kommet til krig, medens den opstigende magt fortrængte den første fire gange uden krig.

Den kinesiske regering har i over fem år med sit silkevejs-initiativ sat et helt nyt koncept for indbyrdes strategiske forhold på den internationale dagsorden, som skal overvinde geopolitikken og erstatte den med præsident Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Denne nye model, der rigtignok afgjort varetager kinesiske interesser, giver til gengæld også de nu 123 samarbejdende stater hidtil uopnåelige fordele. Modellen har ganske enkelt vist sig som mere fordelagtig. I stedet for at henvise disse stater til en geopolitisk stedfortræder-status, har den medført virkelige fremskridt i Afrika, Asien og Sydamerika og endda blandt de 13 europæiske stater, der indtil videre har underskrevet lignende hensigtserklæringer, som nu Italien. Den har frembragt forbedret infrastruktur, investeringer i industri og landbrug, samarbejdsplaner om videnskab og teknologi og udveksling af kultur.

EU reagerer på sin side voldsomt spaltet: På den ene side betegner EU – som så at sige juniorpartner i det anglo-amerikanske imperium – i sin netop offentliggjorte "tipunkts-handlingsplan" Kina som en "systemisk rival", der gør propaganda for "alternative styreformer". Og på den anden side ønsker det ikke at gå glip af de økonomiske fordele ved samarbejdet med Kina. Præsident Macron, der ikke har haft den store succes med sine planer om reformering af EU, og ikke er

særligt vellidt af sin egen befolkning, roste dette EU-papir før sit møde med Xi Jinping og sagde, at dette opråb var nødvendigt, og at tiden for den europæiske naivitet var forbi, hvor Kina kunne udnytte den europæiske splittelse.

Her lyder den italienske finansminister Trias synspunkter meget mere målbevidste, idet han peger på de "forbløffende mange" områder, hvor Italien kan gøre brug af sin ekspertise inden for silkevejs-initiativet: Maskinkonstruktion, logistik, rådgivning, effektivitetsstudier, design, ingeniørkunst, sikkerhed, finans, og forsikring. Tria fortsætter: "Italien nyder også godt af en strategisk, geografisk position blandt de nuværende og fremtidige rammebetingelser for handelen mellem Østen og Vesten og Afrika. Med sin beliggenhed ved Middelhavet råder Italien over den næststørste industrikapacitet i Europa, er førende inden for den teknologiske innovation og godt forsynet med veludviklede havne og jernbanenet. Disse egenskaber gør Italien til den ideelle sydlige portal for det europæiske kontinent og for handelsruterne mellem Europa og Kina."

Den selvbevidsthed og erkendelse af mulighederne, der kommer til udtryk i disse ord fra Trias side, står i kras modsætning til opfattelsen af Kina som en trussel. Interessant nok kommer oppositionen mod Kina netop fra de samme kredse, der stadig i 2001 gik kraftigt ind for at få Kina optaget i Verdenshandelsorganisationen, WTO, øjensynligt i den tro, at dette automatisk ville føre til, at kineserne overtog den vestlige model med dets liberale demokrati.

I stedet for blot at affærdige Kina som et "rivaliserende system" og hænge fast i den egentlig ret arrogante opfattelse, at den vestlige demokratiske model må være den eneste standard for en god regering i hele verden, så ville det være mere meningsfuldt at overveje kriterierne for et systems succes. Faktum er, at Kina har løftet sin egen befolknings levestandard enormt i de sidste 40 år, at det nu i nogle år for første gang har tilbudt udviklingslandene en chance for at overvinde deres

underudvikling, at det løste krisen i Asien og derefter krisen i 2008 væsentligt bedre end Vesten og at det har frembragt en udviklingsoptimisme i sin egen befolkning, som er helt forsvundet i Vesten.

Og dermed viser Kina, at det i modsætning til Kristendommen og Islam ikke er spor interesseret i at omvende andre kulturkredse til sin egen filosofi, men udtrykkeligt anerkender suverænitetssprincippet og accepterer andre staters sociale modeller. Påstanden om, at Kina spalter Europa sigte efter at tage opmærksomheden væk fra det ubeskrivelige Brexit-teater, væk fra ønsket om at sætte militæret ind mod De gule Veste i Frankrig og væk fra den allerede dybe kløft i Europa mellem øst og vest og syd og nord.

Tværtimod: Dersom Tyskland og Frankrig ville følge Italiens eksempel om at samarbejde med Kina, ikke blot i de bilaterale forhold, men først og fremmest i industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien, så ville dette være den eneste måde, hvorved Europa kunne overvinde sin indre splittelse og finde frem til en fælles mission, noget, der fuldstændigt mangler nu.

I stedet for at opbygge sin egen geopolitiske bastion imod Kina, Rusland og USA, sådan som Macron har foreslået i sine allerede forkastede planer, så ville et forenet Europa af nært samarbejdende fædrelande, der sammen med Kina selv er med til at udforme "den fælles menneskeheds fremtid" være den bedste mulighed for også at styrke de kræfter i USA, der ønsker at undgå "Thukydid-fælden".

Den tidligere italienske økonomiminister Giulio Tremonti har i disse dage påpeget, at visionen om Den Nye Silkevej, altså om et globalt udviklingsprogram for at overvinde fattigdommen og underudviklingen, blev foreslået allerede i begyndelsen af 90-erne af den amerikanske "visionær" Lyndon LaRouche. Rent faktisk skete det allerede midt i 70-erne. Nu om dage, og dette burde stå klart for ethvert tænkende menneske, eksisterer der kun to alternativer: Enten forsøger Vesten at undertrykke Asiens og udviklingssektorens opstigning, hvilket

vil medføre en tredje verdenskrig med indsats af termonukleære våben, eller også lykkes det at udvikle et nyt mønster for samarbejde. Det er på den allerhøjeste tid at lytte til "Lyndon LaRouches vise ord", sådan som Mexikos tidligere præsident López Portillo i sin tid udtrykte det.

Dersom EU ikke er i stand til at frembringe et nyt syn på Den Nye Silkevejs muligheder inden det kommende topmøde mellem EU og Kina den 9. april, så vil kortene til valgene til Europaparlamentet den 24.-26. maj kunne forventes blandet på en ny måde.

Et revolutionært øjeblik – Mueller fandt intet, alt imens det 'Nye Paradigme' tager form

Den 24. marts (EIRNS) – Tidens relativitet bliver tydeligt demonstreret af det accelererende tempo af udviklinger i verden over de seneste dage. I tider som disse skærpes den fælles menneskelige bevidsthed og følsomhed, idet både de fælles antagelser om 'the powers that be' knuses, og at virkelig nye ideer, der er baseret på menneskets kreativitet, kommer indenfor vores rækkevidde.

Statsadvokat Barr offentliggjorde i dag et fire-siders dokument, der opsummerede den endelige rapport, som den særlige anklager Robert Mueller forelagde fredag. Mueller fandt absolut intet, der indikerede at præsidenten eller nogen i hans familie eller hans administration skulle have samarbejdet med Rusland. Intet. Mueller viste sig at være den

slange han altid har været ved at hævde, at han ikke kunne nå frem til en afgørelse om "obstruktion", idet han overlod det til justitsministeren og hans stedfortræder, der straks sagde, at der ikke var tegn på obstruktion. En fuldstændig analyse af statsadvokatens rapport og den undergravende virksomhed, som de kriminelle i Obamas justitsministerium og deres neokonservative allierede har udført i årevis, på vegne af den britiske efterretningstjeneste, for at vælte den valgte amerikanske præsident, følger nedenfor. Husk på, at præsident Trump for bare en uge siden 'retweetede' en anklage om, at hele Russiagate fupnummeret var "designet til dels for at hjælpe Storbritannien mod russisk indflydelse ved at lokke USA til at tage en hård linje imod dem." Dette er en kendsgerning, der selvfølgelig blev dokumenteret af LaRouche-bevægelsen fra starten af.

Denne historiske begivenhed er blot en af mange i de sidste 48 timer fra fredag til søndag:

- Italien, en af verdens største økonomier og det historiske centrum for den europæiske renæssance, sluttede sig til den Nye Silkevej under Xi Jinpings besøg, på trods af hysterisk modstand fra dinosaurerne i EU's bureaukrati i Bruxelles. Arrangementet fulgte blot få dage efter det i fællesskab af MoviSol og Lombardiet afholdte forum i Milano, hvor lederen af regeringens 'Kina taskforce', Michele Geraci, og Schiller Instituttets grundlægger og formand, Helga Zepp-LaRouche, i fællesskab talte om den verdenshistoriske karakter af denne udvikling.
- Den britiske regering sank ned i totalt kaos, da fristen for Brexit hurtigt nærmer sig uden nogen løsning i syne.

- I Frankrig indkaldte Macron hæren efter 19 uger med de Gule Vestes demonstrationer.
- Præsident Donald Trump tilsidesatte offentligt sanktioner mod Kina og Nordkorea, der blev pålagt 24 timer tidligere af hans finansministerium, sanktioner der blev støttet stærkt af hans nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton. Trump meddelte, at holdet der forhandler en aftale med Kina vil tage til Beijing på næste torsdag den 28. marts.
- Officielle repræsentanter for USA, Rusland og Kina mødtes i Washington, D.C. for at planlægge en vej frem for tilbagetrækning af udenlandske tropper fra Afghanistan, en af de 'uendelige krige', som Trump har svoret at bringe til afslutning. Indtil nu har disse bestræbelser været standset af anti-Rusland og anti-Kina-kampagnerne, der føres af de neokonservative og Demokraterne.

Fornuftens kræfter er på vej, men imperiet vil ikke godvilligt lade sig gå i glemsel. Høgene i militæret optrapper deres provokationer mod både Rusland og Kina, alt imens de med det yderste af neglene stopper eller i det mindste forhæler Trumps indsats for at afslutte de koloniale krige, der blev lanceret af Bush og Obama. Vores børn bliver misbrugt, og forledes til at fordømme videnskab og fremskridt, og endog at fordømme det at få børn, under forklædning af 'the New Green Deal'. Det finansielle system vakler på afgrundens rand, idet en vending af 'afkastkurven' (yield curve) (også i de sidste 48 timer!) har sendt kuldegysninger ned langs ryggraden af 'herrerne' på Wall Street og City of London. Demokraterne og deres følgesvende blandt de neokonservative i det republikanske

parti er i febrilt hastværk for at fabrikere nye måder at bringe USA's præsident til fald på, lige præcist det tidspunkt hvor han med det amerikanske folks aktive opbakning kan handle på LaRouches program for at redde nationen og sætte verden på en kurs imod et nyt paradigme. Det betyder at slutte sig til den Nye Silkevej; at indkalde, sammen med Rusland, Kina og Indien, til en Ny Bretton Woods-konference for at etablere et nyt verdensomspændende finanssystem baseret på Glass-Steagall, nationalbanksystem, for at skabe kredit til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur og genoprette amerikansk atom- og fusionsenergiudvikling og vores engang storartede system til rumforskning gennem internationalt samarbejde på frontlinjerne for den menneskelige viden.

Dette er tiden til handling. Mobiliseringen af alle nationers borgere til at handle på opfordringen til at frifinde LaRouche fremkalder følelsen af håb i dem, og optimisme for virkelige løsninger, og for at overvinde årtierne med påført pessimisme i et samfund, der drukner i narkotika, pornografi, krige og nedskæringer. Find glæde i dette potentiale for menneskeheden.

NYHEDSORIENTERING JANUAR- FEBRUAR

2019: Overvind geopolitik og

rens Lyndon LaRouches navn

Download (PDF, Unknown)

For at stoppe kuppet, frifind LaRouche

Regimeskifte-kuppet mod præsident Trump er blevet mere synligt, i takt med at positive udviklinger baseret på hans initiativer har tvunget kupmagerne ud i det åbne. Se på de folk i efterretningstjenesterne, der præsenterede den 'Verdensomspændende Trusselsvurdering' (Worldwide Threat Assessment) til Senatets 'efterretningsudvalg' (Select Committee for Intelligence) den 30. januar. På næsten hvert eneste punkt modsagde de der fremlagde rapporten – direktør for den nationale efterretningstjeneste, Coats, CIA-direktør Haspel og FBI-direktør Wry – præsidentens strategiske politik. I sit svar til dem kaldte Trump dem "naive", og udtrykte optimisme i forhold til at hans diplomatiske initiativer har været effektive.

Helga Zepp-LaRouche gav en kortfattet rapport om disse modsætninger, om Nordkorea, Syrien, relationerne med Rusland og Kina osv. Det gamle paradigme, den neoliberale britiske imperialistiske model, har fejlet, sagde hun, og meget af verden har bevæget sig ind i et nyt paradigme, baseret på win-win samarbejde. Typisk for dette gamle paradigme er George Soros, der i sin tale i Davos angreb Kina som værende den største trussel mod hans 'åbne samfund' ("Open Society"). Dette er sandt, sagde Zepp LaRouche, idet hans 'åbne samfund' ikke er andet og mere end det kollapsende britiske neoliberale

system.

De samme regimeskifte-kræfter, der står bag Russiagate, presser nu på for et regimeskifte i Venezuela med potentielt farlige konsekvenser. Hun spurgte: Hvordan kan vi, der bekæmper dette kup, undgå at føle, at vi befinder os på en rutsjebane, der går op og ned? Det er et spørgsmål om at forstå princippet om det 'fælles gode' ("common good"). Studér Lyndon LaRouches værker for at blive sande repræsentanter for det 'fælles gode'. Og kæmp for hans frifindelse, eftersom de der satte ham i fængsel for tredive år siden, er de samme som står bag kupforsøg rundt om i verden, og i USA i dag.

Nyt dossier: Det var briterne der blandede sig i valget i 2016 og fører an i et kup imod præsident Trump

LaRouchePAC pressemeddelelse, den 18. januar, 2019

Lyndon LaRouche Politiske Aktionskomité har udgivet en rapport i tre dele af Barbara Boyd. Rapporten afslører:

(1) den britiske strategiske drivkraft bag det igangværende kup mod Donald Trump, (2) 'Institute for Statecraft/Integrity Initiative' som en britisk militærstyret propagandaoperation,

der involverer "klynger" af samarbejdende journalister og politiske personer med sigte på at anspore befolkningerne i USA, Storbritannien og Vesteuropa imod Donald Trump og Rusland, og nedrakke og censurere alle individer, der afviger fra deres "godkendte" synspunkter og 3) hvordan britisk efterretningstjeneste og deres propaganda-operatører fra 'Integrity Initiative' var dem der virkelig interвенerede i USA's præsidentvalg i 2016, og hvordan de fortsætter med at undergrave Trump-præsidentskabet...

Download (PDF, Unknown)

Part II: The Integrity Initiative's Foreign Agents of Influence Invade the United States

Part III: A British Intelligence Fraud Creates the Coup Against Donald Trump

Advarer Bank of England om et gældssammenbrud eller skjuler den en større trussel?

Den 28. januar (EIRNS) – Mens den kriseramte britiske elite viser sin manglende evne til at følge op på det britiske folks afstemning om et Brexit – et oprør mod økonomiske nedskæringer pålagt af den samme elite – er nogle ildevarslende udtalelser fra Bank of England om tilstanden af »højrisikogæld« og »gearede lån« forbigået næsten ubemærket. De er bestemt ikke

blevet undersøgt for at se, hvad det London-centrerede banksystem som helhed står over for, selv hvis et »ukontrolleret« Brexit ikke får derivatmarkederne og City of London-bankerne til at gå ned.

Først afgav banken vidneforklaring den 18. januar for underhusets finanskomité – der jo var helt distraheret af det parlamentariske kaos omkring Brexit – om at indekset over gearede virksomhedslån med høj og stigende risiko udgjorde 8,5 billioner kroner. Så blev det klart, at banken faktisk sagde, at det var en boble i USA og Europa på 14,3 billioner kroner, fordi mange af de mest forgældede selskaber ikke var medtaget i de »indekser«, der udgjorde 8,5 billioner kroner. Banken anerkendte, at gælden på 14,3 billioner kroner er større end den amerikanske realkreditobligationsboble af dårlige lån, der udløste krisen i 2007, og 25% af den består af de yderst risikable sikrede låneforpligtelser, som alle centralbankerne advarer højt om nu, fordi de bristede i 2008.

Ingen grund til bekymring, udtalte banken, 80% af disse giftige lån besiddes af ikke-banker og skyggebanker (dvs. investeringsbanker, hedgefonde mv.), så der er mindre fare, end hvis kommercielle banker besad dem. De store banker er OK, sagde den, selvom mellemstore banker i Europa er gået ned fra Italien til Storbritannien, og nogle store banker som Deutsche Bank er på kanten.

Men banken udstedte samtidig en udtalelse og sagde, at der var et problem med »gearede lån« i Kina, og at de fleste af Kinas giftige virksomhedslån også besiddes af ikke-banker og skyggebanker. Men banken sagde, at dette betød, at der er en større fare der, end hvis kommercielle banker besad dem. Årsagen: Skyggebanker er mindre kapitaliserede, mindre regulerede.

Bank of England fortalte sandheden om Kinas gearede låneproblem, men lyver tydeligvis om det transatlantiske finansielle systems farlige boble, der er mere end dobbelt så

stor! Tilføj 10-13 billioner kroner i højrisiko-obligationer til de gearede lån, og Wall Street-City of Londons højrisikogælds-boble er fire gange den i Kina. Og fordi der ikke er nogen Glass-Steagall-bankopdeling i USA eller Europa, låner skyggebankerne massivt fra de store kommercielle banker, så smitten spredes.

Denne boble kommer til at sprænge! Genindførelsen af Glass-Steagall vil beskytte den kommercielle bankkredit og økonomien fra eksplosionen. Det er en del af Lyndon LaRouches »Fire Nye Love for at redde nationen«; det gør det muligt at udstede national kredit til produktiv aktivitet.

Schiller Instituttet ledt an af Helga Zepp-LaRouche mobiliserer to presserende indsatser, mens denne økonomiske krise truer. For det første skal amerikanske borgere besejre det britisk ledte forsøg på at drive præsident Donald Trump væk fra embedet med fantastiske »russisk agent« -anklager. Med en handlingsdygtig præsidenten skal en aftale om et nyt Bretton Woods internationalt kreditsystem iværksættes netop af USA og Kina sammen med i det mindste Rusland og Indien. Hold London ude på et sidespor; for 50 år siden ødelagde det Franklin Roosevelts oprindelige Bretton Woods. Foredrag afholdes klokken 14 (20 dansk tid – red.) hver lørdag i New York og streames af LaRouche PAC online for at forklare videnskaben bag dette nye system; ligeledes afholdes en national konference i februar om at skabe et nyt paradigme af videnskabeligt, økonomisk og kulturelt samarbejde mellem nationer.

Underskriftindsamling: Rens Lyndon LaRouches navn og få ham rensset for den uretfærdige forfølgelse, domfældelse og fængsling han var udsat for

I dag for 30 år siden: Fængslingen af Lyndon LaRouche den 27. januar 1989 definerer en æra som nu må afsluttes

Underskriv venligst denne erklæring her.

Den 21. januar 2019 – Mange amerikanere sad tilbage i tavs forbløffelse tidligere i denne måned, da den ærværdige *New York Times* og særlig undersøger Robert Muellers apparat rykkede for at stille den amerikanske præsident, Donald Trump, for retten for forræderi, fordi han turde mødes og snakke med den russiske præsident Vladimir Putin; fordi han har henvist til NATO som værende “forældet” og stillet spørgsmålstegn ved forsvarsalliancens rolle; og fordi han fyrede sin FBI-direktør, James Comey, som forfatningen ellers foreskriver, at han har myndighed til at gøre. Mange tabte både næse og mund da det blev offentligt kendt, at de øverste rækker fra FBI, CIA og Det Demokratiske Parti – efter instruktion fra britisk efterretningsvæsen har været – og stadig den dag i dag – er engageret i et aktivt statskup imod USA’s valgte præsident. Mange af jer, der læser disse linjer i dag, er med rette forfærdede over, at disse aktører, selv om de endnu ikke har nået deres mål, indtil videre er sluppet af sted med deres

komplot, og at de tilsyneladende agerer med straffrihed. "Hvordan er det muligt" spørger I jer selv og jeres venner.

For at finde svaret på det spørgsmål, behøver man kun at se på begivenhederne den 27. januar 1989 – for netop 30 år siden – da Lyndon H. LaRouche og en gruppe af medarbejdere blev sat i fængsel med lange domme, for forbrydelser de aldrig begik. Vejen frem mod fængslingen af LaRouche var blevet banet gennem mange års bagvaskelse af LaRouche og hans bevægelse i medierne; en bagvaskelse som fortsætter den dag i dag og bliver udført af det samme britisk ledede politiske apparat – i mange tilfælde af de samme individuelle 'hitmen', herunder den særlige undersøger Robert Mueller – der i dag er ude efter at vælte USA's præsident.

Faktisk definerede den femårige fængsling af Lyndon LaRouche en hel æra i den moderne amerikanske historie, meget ligesom mordet på John F. Kennedy i 1963 gjorde.

Der er ingen overdrivelser i den erklæring, som Ramsey Clark, der tjente som statsadvokat i USA under Præsident Lyndon Johnson, og som også repræsenterede LaRouche i hans appeller til USA's Højesteret fremsendte i et åbent brev den 26. april 1995 til statsadvokat Janet Reno: "Jeg bringer denne sag [LaRouche] direkte til dig, fordi jeg mener, at det involverer en bredere vifte af bevidste og systematiske forseelser og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og dens leder, end nogen anden føderal retssag i min tid eller mig bekendt."

Clark sagde også: "Formålet kan kun betragtes som ødelæggende – det er mere end en politisk bevægelse, det er mere end en politisk figur, det er begge dele. Men det er en frugtbar ide-generator, et fælles formål med at tænke, studere og analysere for at løse problemer uanset indvirkningen på status quo eller på specielle interesser. Det var et overlagt formål at ødelægge dette for enhver pris ... I hvad der var en kompleks og gennemgribende udnyttelse af retshåndhævelse, retsforfølgelse,

medier og ikke-statslige organisationer fokuseret på at ødelægge en fjende, denne sag måtte være nummer ét.”

Med LaRouches fængsling blev Amerika og verden frataget deres mest hæderkronede statsmand og økonom.

I og med at LaRouches politik for at erstatte Wall Street og City of Londons dødbringende udplyndring med en ny retfærdig økonomisk verdensorden med universel, højteknologisk udvikling ikke blev implementeret, forblev hundredvis af millioner af mennesker over hele verden i fattigdom og millioner omkom unødigt. Det er kun med Kinas nylige vedtagelse af politikker, der ligner dem der blev foreslået af LaRouche for 50 år siden, at folkemordet er stoppet, i det mindste i store dele af verden.

I og med at LaRouches SDI-politik, som vedtaget og foreslået af præsident Ronald Reagan i 1983, blev saboteret og ikke udført, vakler verden i dag på kanten af en termonuklear konfrontation. Kun en tilbagevenden til LaRouches oprindelige design af SDI – ballistisk missilforsvarssystem – baseret på nye fysiske principper og i samarbejde med Rusland og Kina, ikke imod dem, kan nu trække os tilbage fra afgrundens kant.

I og med at LaRouches forslag til samarbejde mellem Øst og Vest efter Berlinmurens fald og genforeningen af Tyskland – som bekendt forudsagt af LaRouche i oktober 1988 – blev forkastet, og LaRouche halet af sted til fængsel knap tre måneder senere, blev Rusland hærget og Vesten udplyndret under Thatcher, Bush og Mitterand. Og en bølge af permanente krige blev sluppet løs, hvilket stadig er med os i dag.

Fordi LaRouches foreslåede krig mod narkotika mod Londons 'Dope, Inc.', A/S Narkotikas' bankapparat, aldrig blev gennemført, forgifter en stofmisbrugsepidemi i dag vores nation og verden.

Og i og med at LaRouches politik for at skabe en ny renaissance af klassisk kultur og videnskab blev fejet til side, stirrer

vi nu ind i et helvede af en ny mørk alder, der i særdeleshed opsluger vores ungdom.

Nogle af jer kan være uenige. Nogle vil måske mene, at ingen fængsling af en enkelt mand, uanset hvor uretfærdigt, kunne medføre sådanne resultater. Men de der tænker på den måde har endnu ikke forstået, hvordan den virkelige historie fungerer, hvordan ideer er drivkraften i menneskehedens fremskridt. Faktisk omhandler hele mængden af LaRouches livsværk og hans omfattende videnskabelige skrifter præcist dette centrale spørgsmål: menneskets unikke kreativitet, og den rolle som det spiller i udformningen af menneskets egen historie og det omgivende fysiske univers. *Læs og studer LaRouche*, hvis du ønsker at forstå, hvorfor Det britiske Imperium frygter ham så meget.

Den 30. marts 1984 skrev Lyndon LaRouche et *Udkast til Memorandum om aftale mellem USA og USSR*, med en vision for fremtiden som fortsat er ligeså videnskabeligt gyldig i dag som den var for 35 år siden. Her udtalte LaRouche: "Det politiske grundlag for varig fred skal være: a) ubetinget suverænitet for alle og enhver nationalstat, og b) samarbejde mellem suveræne nationer om at fremme de ubegrænsede muligheder for at drage nytte af fordelene ved teknologisk fremskridt, til gensidig gavn for alle. Det vigtigste element i den nuværende indførelse af en sådan politik for varig fred er en dybtgående ændring i de monetære, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende magter og de relativt underordnede nationer, der ofte klassificeres som 'udviklingslande'. Medmindre ulighederne i efterdønningerne af moderne kolonialisme gradvist afhjælpes, kan der ikke være holdbar fred på denne planet.

"I det omfang USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt i den produktive arbejdskraft over hele planeten er i begge parters strategiske interesse, er disse to magter bundet i samme grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen i den politiske og økonomiske praksis, der er

uundværlig for at fremme varig fred mellem disse to magter.”

Det er på tide, at Amerika gør bod for at have tolereret LaRouches fængsling for tre årtier siden – ikke fordi der blev begået en så forfærdelig uretfærdighed imod LaRouche, men fordi vi har begået en så forfærdelig uretfærdighed imod os selv og verden. Det er på høje tid at rense LaRouche og hans medarbejdere; men frem for alt er det tid til at sikre, at LaRouches politik endelig vedtages.

Underskriv venligst denne erklæring her.

LaRouches nekrolog kan læses på dansk her.

Her er et hæfte om at rense LaRouches navn. :

Download (PDF, Unknown)

Eliten der fejlede

Den 17. januar (EIRNS) – Den 22. december, nogle uger før Theresa Mays uårte parlamentariske nederlag den 15. januar, fremhævede the London Economist en kronik under pseudonymet “Bagehot” med titlen “Eliten der fejlede: Storbritanniens politiske krise udstiller dets ledes utilstrækkelighed.”

Bagehot skrev: “Den britiske politik har i det forløbne år måttet udholde en forbløffende række af sygdomme. Kabinettet har mistet en udenrigsminister og to Brexit-ministre, for ikke at nævne masser af småfisk. Parlamentet har stemt om at ‘blokere for regeringen’ (“hold the government in

contempt"). Det Konservative Parti har holdt en mistillidsafstemning om premierministeren og efterladt hende slemt vingskudt. Og det bliver værre. Der er ikke noget parlamentarisk flertal for nogen Brexit-aftale, og ingen vej ud af dødvandet som ikke ville bryde afgivne løfter – og sandsynligvis tilmed hoveder.

“Der er to populære forklaringer på dette kaos. ... Begge forklaringer har fortrin. Men der er også en tredje: at landets ledelsesmodel er i opløsning. Storbritannien styres af en selvbestaltet klike, der belønner medlemskab af gruppen fremfor kompetence, og selvtillid fremfor ekspertise. Dette ‘kameratokrati’ (nedsættende betegnelse for en regerende elite, der stammer fra samme sociale baggrund, red.) har endelig mødt sit Waterloo.”

Nok så væsentligt, i dagens udgave af den London-elskende New York Times stilles den samme diagnose – dog sagt meget hårdere – i artiklen af Pankaj Mishra med titlen ‘Den britiske styrende klasses ondartede inkompetence: ‘Kameratokraterne’, der trak grænser fra Indien til Irland, får med Brexit en dosis af deres egen medicin’. Mishra kalder Louis Mountbatten, den kongelige person, der som Indiens sidste vicekonge kastede landet ud i folkemord – en “løgnagtig, intellektuelt begrænset bondefanger”.

“Mountbatten, der i britiske flåde kredse blev spottet som ‘katastrofe-mesteren’, var et repræsentativt medlem af en lille gruppe af britiske mænd fra over- og mellemklassen, hvorfra de imperialistiske herrer i Asien og Afrika blev rekrutteret. Frygteligt dårlig udrustet til deres enorme ansvar, tillod Storbritanniens brutale imperialistiske magt dem at famle sig vej gennem verden, “en verden”, som EM Forster skrev i “Bemærkninger om den engelske karakter”, “hvis rigdom og underfundighed de ikke kunne have nogen forestilling om.”

“Forster skylder Storbritanniens politiske fiaskoer på landets

privatuddannede mænd, unge umodne begunstigede af landets elitære skolesystem. Disse evige skoledrenge, hvis indflydelse er helt ude af proportion med deres antal, er bestemt overrepræsenteret blandt 'the Tories' (medlemmer af det britiske konservative parti, red.). De har i dag kastet Storbritannien ud i sin værste krise nogensinde og udstiller landets incestuøse og selvbetjenende regerende klasse som aldrig før."

Uanset disse detaljer er fakta stadig fakta. Det britiske etablissement er en fuldstændig fiasko. Det kan ikke være anderledes. Som Lyndon LaRouche har sagt, og som enhver leder af den amerikanske republik har forstået, har der aldrig været et imperium, som ikke har fejlet og kollapsede. Under Londons dominans var det 20. århundrede et af de værste i menneskehedens historie, på trods af nogle store fremskridt i øvrigt. På baggrund af de katastrofer, der blev skabt af Storbritannien, blev Lyndon LaRouches forslag til et Strategisk Forsvarsinitiativ gjort til amerikansk politik under Ronald Reagan, og LaRouches forslag til en Eurasisk Landbro blev taget op af den kinesiske regering – som Bælt- og Vejinitiativet – og derefter af mange andre, og er nu ved at blive en stor kraft i verdenshistorien. Nu må LaRouches design for Alexander Hamiltons forfatningsmæssige kreditsystem sættes øverst på dagsordenen, både for USA og for hele verden.

Den britiske elite har fuldstændigt fejlet. Fejltagelsen fra 1763 hævner sig nu. Men uanset hvad må den elite nu endeligt besejres og straks fjernes. Hvis det ikke sker, vil imperiet rejse sig fra dets ruiner for at gøre et sidste desperat og rasende anslag.

Hvem vil fjerne det? Nogle af de mennesker, som lige nu læser disse ord, vil få en afgørende rolle.

Den underliggende positive dynamik i Verden som det Britiske Imperium prøver på at holde skjult for dig

Hvis man lytter til de vestlige nyhedsmedier, skulle man tro, at verden er helt kaotisk og uden noget ordnende princip overhovedet. Ved imidlertid at træde to skridt tilbage og sætte amerikanske og europæiske "aktuelle begivenheder" i sammenhæng med det der sker i resten af verden, er det lettere at se, at hvad der foregår i Vesten er etablisementets reaktion på de positive kræfter for forandring, der er på spil over hele kloden. Samtalerne mellem Xi og Kim bevæger sig fremad, og foregriber et muligt andet topmøde mellem Trump og Kim; potentielle fremskridt i samhandelsdrøftelserne mellem USA og Kina; Trumps beslutning om at trække USA ud af Syrien i forbindelse med Astana-processen; Kinas succesfulde landing af Chang'e 4-fartøjet på den fjerne side af månen, og meget mere. Hør med når Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, og Harley Schlanger diskuterer alt det, som medierne forsøger at skjule for dig!

POLITISK ORIENTERING den 10. januar 2019:

Velkommen til 2019: Ud af kaos kan skabes en ny bedre verdensorden

Med formand Tom Gillesberg

Kinas Chang'e-4 mission til Månens bagside indleder en ny æra.

Tirsdagens brexit-afstemning: Hvad sker der bagefter?

De gule Vestes er en massestrejke i Frankrig.

Trump trækker de amerikanske styrker ud af Syrien.

Finanssystemets fortsatte disintegration.

Yemenitiske fredsforhandlinger.

Folketingsvalg i Danmark.

Kattegat-broen: Bilbro eller en kombineret bil- og togbro?

Lydfil:

Kast nyt lys på planeten Jorden

Den 6. januar (EIRNS) – NASA's administrerende direktør, Jim Bridenstine, bekræftede i weekenden, at NASA's invitation til den russiske generaldirektør for Roscosmos, Dmitry Rogozin, om at besøge USA er blevet aflyst på grund af pres fra amerikanske senatorer, der er involveret i vedholdende konfrontation med Rusland. Denne beslutning er ikke alene en yderligere provokation fra det amerikanske "krigsparti", der

befinder sig i et tæt omløb omkring det Britiske Imperiums politiske etablissement. Det kommer på et afgørende tidspunkt for et potentielt samarbejde mellem fire stormagter – Rusland, Kina, Indien og USA – om det mest betydningsfulde af de forhold som menneskeheden står over: Videnskabeligt samarbejde om rumforskning, den næste store 'grænse' for menneskehedens voksende herredømme over vores univers. Bestræbelser på at forpurre et sådant nødvendigt samarbejde er virkelig en forbrydelse mod menneskeheden.

Som Wu Weiren, chef for Kinas måneprogram, så veltalende udtalte umiddelbart efter den spektakulære Chang'e-4 månelanding: "At udforske det ukendte er menneskets natur. Månen er en mystisk verden for os. Vi har et ansvar for at udforske og forstå den. Månens udforskning vil også uddybe vores forståelse af Jorden og os selv."

Det pres, der i dette tilfælde anvendes af amerikanske senatorer, er kun en del af det Britiske Imperiums strategi om at bruge den nye amerikanske Kongres – herunder dens medieforstærkede kampagne for at afsætte præsident Donald Trump ved en rigsretssag; den igangværende heksejagt i form af Muellers undersøgelse; og internationalt pres fra "fremmede magter" (dvs. briterne) for at lægge præsident Trump i en spændetrøje. Disse tiltag er taget i anvendelse for – på den ene eller anden måde – simpelthen at forhindre ham i at regere som præsident, baseret på den politik, som han blev valgt på.

Hvad der også er sigende er indsatsen i den 11. time for at sabotere Trumps tilbagetrækningspolitik for Syrien, eftersom de frygter potentialet for en fuldstændig omorganisering af Sydvestasien, væk fra årtier (eller ligefrem århundreder) med det Britiske Imperiums blodige geopolitiske 'Great Game'.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, tilrådede i dag: Ignorer distraktionerne. Hold nationens opmærksomhed fokuseret på de virkelige problemer, som verden står overfor: Firemagts-samarbejdet om at skabe et nyt

paradigme i retning af den kurs, der er udlagt med Kinas Bælte og Vej-initiativ; afslutning af britisk geopolitik og dens tilhørende krige; og overvindelse af det foruroligende transatlantiske finansielle sammenbrud med LaRouches Fire Love, der begynder med en Glass-Steagall 'brandvæg' – som også er den eneste effektive 'væg', der faktisk kan stoppe A/S Narkotikas (imperiets organiserede narkotika-kriminalitet, red.) nye opiumskrig mod USA og andre, hvilket Lyndon LaRouche har sagt længe.

Menneskehedens nylige tilstedeværelse på Månens såkaldte 'bagside' og den nye æra for win-win samarbejde for menneskeheden, som der dermed er blevet åbnet for, kan kaste nyt lys på løsningen af disse centrale spørgsmål nede på planeten Jorden.

Hvad verden behøver nu

Den 3. januar (EIRNS) – Som hele verden nu ved, landede Chang'e-4 i dag på den anden side af månen, menneskehedens første landing dér nogensinde. Som EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche korrekt havde forudsagt, selv før Chang'e-4-missionen formelt blev annonceret i december 2015, er en ny æra begyndt for menneskeheden. Ouyang Ziyuan, fader til og leder af Kinas program for udforskning af Månen, gav i dag et interview til CGTN-TV, hvor han diskuterede sin opdagelse af, at Månens Helium-3 vil forsyne menneskeheden med fusionskraft som energi i de næste 10.000 år. På samme tid blev den store mulighed, som månens bagside tilbyder for lavfrekvent radio-astronomi – flere gange beskrevet af LaRouche PAC's

forskerhold – udnyttet allerede i går, da det kinesiske månefartøj blev koblet sammen med missionens Queqiao-relæstation, hvorved man dannede et sammensat lavfrekvent radioteleskop, der rækker langt ud over vores galakse, idet månens masse beskytter det mod jordens interferens.

Samtidig måler månefartøjet den lokale vandkoncentration med henblik på en fremtidig bemanded landing. Men endnu vigtigere er Chang'e-4's rolle i vores arts historiske fremskridt fra jorden og ud i solsystemet, galaksen og hinsides, der blev indledt mod enorme odds af heroiske tyskere, russere og amerikanere i det 20. århundrede. Men det blev brutalt lukket ned af Storbritannien efter de amerikanske bemandede månelandinger i 1969-72. Endeligt, efter to tabte generationer, er denne menneskehedens store kamp atter genoptaget. Vi erindrer ordene fra den store sovjetiske rumforsker Sergei Pavlovich Korolyov til hans hold på Baikonur den 4. oktober 1957, da Sputnik blev opsendt med succes: »Menneskehedens bedste sønners drømme er blevet til virkelighed – stormen mod rummet er begyndt.«

En ny æra er begyndt, hvis... – hvis, og kun hvis, vi drager klar fordel af den. Hvis vi i stedet går glip af denne sidste chance, kan menneskeheden falde tilbage til forrige århundredes mørke eller værre. På samme dag som månelandingen, den 2. januar (EST – red.), drev præsident Donald Trump den britiske fjende til raseri i et halvanden times TV-transmitteret kabinetmøde, hvor han placerede ansvaret for fred i både Afghanistan og Syrien på disse lande samt deres naboer, herunder Indien, Pakistan og Rusland for Afghanistans vedkommende, Tyrkiet og Rusland, måske også Iran, for Syriens. Præsidenten sagde, at Sovjetunionen i 1979 var i sin gode ret til at intervenere militært i Afghanistan, hvorfra terrorisme oversvømmede unionen. Som Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche har bemærket, åbner præsident Trump døren til en Westfalsk fredsløsning for Sydvestasien – en løsning som Kissinger, der taler for sine britiske herrer, udelukker.

Disse britiske herrer vil aldrig tilgive Donald Trump for dette, så længe han lever. Den fuldstændige afskrift af præsidentens udveksling med sit kabinet er offentliggjort på det Hvide Hus' hjemmeside. Men endnu engang er det, der er yderst vigtigt om denne store forandring, ikke de faktiske omstændigheder i sig selv (endnu mindre kommentarer om dem), men snarere hvad vi, menneskeheden, gør med dem – eller undlader at gøre.

Den udgave af EIR, der udkommer 4. januar, indeholder en tale af Lyndon LaRouche fra marts 1998 med titlen »Mod et Nyt Bretton Woods.« Han talte blandt andet til embedsmænd og rådgivere for daværende præsident Bill Clinton og dermed indirekte til præsidenten selv. Efter at have tegnet et samlet levende billede af ideén om det Nye Bretton Woods-system ud fra dets bestanddele, herunder komponenter som maskinværktøjernes rolle og Den Eurasiske Landbro, var LaRouches ord, når man sætter dem på spidsen: »I siger, at det er alle gode forslag. I indrømmer, at idéerne er smukke. Men I siger, at det 'ikke ligger i kortene'. Lad mig sige jer noget: Tag lederskab eller kom af vejen!« I en artikel i samme udgave af EIR skriver Dennis Speed fra LaRouchePAC's ledergruppe med et kinesisk ordsprog, der peger i samme retning: »De, der siger, at det er umuligt, bør ikke forstyrre dem, der gør det.«

I den nævnte tale fortæller LaRouche den usminkede sandhed om, hvad lederskab er, og hvad det ikke er. Er lederen den, der omhyggeligt analyserer og genanalyserer midlerne (eller tabene) for minutiøst at kunne veje oddsene for succes og fiasko mod hinanden? Vil Trump blive sat for rigsretsdømstolen? Vil denne eller hine forfærdelige ting ske? Eller markerer han dristigt den hidtil usynlige, kritiske vej og sætter alt på spil for sejr, som Tysklands general Alfred von Schlieffen gjorde det i første verdenskrig? Kæmp utrætteligt for at vende flanken, spar ingenting, selvom – som det ofte er tilfældet – slagets fremtidige udvikling endnu

ikke kan forudsiges. Dette er den måde, kampen skal føres, på mange fronter, for LaRouches Nye Bretton Woods.

Trump går imod imperiet: annoncerer tilbagetrækning fra Syrien, udvikling i Mexico og Mellemerika

Den 19. december (EIRNS) – Præsident Trump er begyndt at finde råderum til at handle efter sine egentlige hensigter, idet han har konsolideret støtten i Senatet under valget, hvilket i store træk gør en rigsretssag umulig, mens det britiske fupnummer, Russiagate, smuldrer. I løbet af de sidste 24 timer har Trump påført to slag mod imperiet, ved at erklære at alle amerikanske tropper og operatører fra udenrigsministeriet vil blive trukket hurtigt ud af Syrien og samtidigt erklære, at USA og Mexico vil fortsætte med store fælles investeringer i jobskabelsesprogrammer i de fattigdomsramte (og narkotikainficerede) områder i det sydlige Mexico og de centralamerikanske nationer Honduras, El Salvador og Guatemala.

Om Syrien tweetede præsidenten: "Vi har besejret ISIS i Syrien, min eneste grund til at være der under Trump-præsidentskabet." Hans talsmand bekræftede, at tilbagetrækningen vil fortsætte i hast. Ifølge New York Times har nogle Pentagon-embedsmænd kæmpet med næb og kløer for at stoppe ham, eller i det mindste gøre det til en gradvis

tilbagetrækning, men Trump ville ikke give sig. Dette skete på den samme dag, som "Astana-gruppens" garantier for våbenhvilen i Syrien, Rusland, Tyrkiet og Iran, kom til enighed med syrerne og FN om at oprette et forfatningsudvalg for at udarbejde en forfatning for en ny syrisk politisk struktur. Trump har gentagne gange understreget, at han ikke er interesseret i et regimeskifte i Syrien eller andre steder. I Mexico har Trump fundet fælles fodslag med den nye mexicanske præsident Andrés Manuel López Obrador (eller AMLO, som han kaldes) om de nødvendige midler til at håndtere den ulovlige migrationskrise – at skabe arbejdspladser. AMLO sagde tirsdag formiddag: "Dette er en ny, anderledes måde at håndtere migrationsproblemet på, som omhandler årsagerne. Dagen kommer snart, hvor folk ikke behøver at emigrere fra Mexico – i det mindste er det min drøm. "Aftalen som blev indgået i går, vil omtrent fordoble USA's planlagte investeringer i regionen, måske med over 10 milliarder dollar.

Nu begynder kampen for at gøre dette initiativ til starten på det kæmpe regionale infrastrukturprogram, der kræves for at besejre narkokartellerne og den enorme fattigdom i regionen, som f.eks. at bygge jernbanen, der forbinder kontinenterne i Nord- og Sydamerika, der er foreslået lige siden McKinley-administration. Det er netop dette engagement i fred gennem udvikling og samarbejde med Rusland og Kina i denne vision for fremtiden, som har drevet det vanvittige Britiske Imperiums indsats for at bringe Trump til fald. Det MI6-fabrikerede svindelnummer om "aftalt spil med Rusland" er blevet afsløret som et totalt bedrageri, og selvom Mueller og hans team fortsætter med at fremstille så mange potentielle anklager mod Trump som muligt (ingen har noget at gøre med Rusland, Muellers tildelte mål), bevæger Trump sig videre.

Det britiske Overhus slap katten ud af sækken den 18. december med en rapport udgivet af "Komiteen for Internationale Relationer" med titlen: "Britisk Udenrigspolitik i en omskiftelig Verden". Ligesom imperier har for vane, når de

nuværende midler til at drive en verdensmagt er ødelagt, lister de ikke stilfærdigt væk i natten. Deres midler i de sidste mange årtier, efter Franklin Roosevelt og John F. Kennedys død, har været at bruge amerikanske "muskler" for at gennemføre britisk imperial politik – udkæmpe koloniale krige i Sydøstasien og Sydvestasien og pålægge "IMF betingelser" for at forhindre enhver reel udvikling i de tidligere kolonier. Overhusets rapport jamrer over, "at skaderne på de amerikansk/britiske relationer (briternes vigtigste internationale forhold), hvis Trump skulle vinde det næste præsidentvalg, vil blive længerevarende, og regeringen ville blive nødt til at lægge mindre vægt på at nå en fælles amerikansk/britisk tilgang til de vigtigste problemer i dag, end det har været tilfældet tidligere". Faren ved dette, tilføjer de, er at Kina og Rusland også udgør en trussel mod den "regelbaserede internationale orden" (deres eufemisme for det Britiske Imperium). Og Indien, frygter de, kan også slippe væk fra deres imperiale styre.

Her har vi det – imperiet er bange for den potentielle samling af USA, Rusland, Kina og Indien, "De Fire Magter", som Lyndon LaRouche længe har insisteret på er den nødvendige minimum af kraft, der behøves for at afslutte det britisk-kontrollerede verdensfinansielle systems magt, og, gennem en ny Bretton Woods-konference med andre ligesindede nationer, i stedet oprette et kreditsystem med faste valutaer, baseret på hamiltoniske principper for global udvikling. Kinas Bælte og Vej-Initiativ eksisterer allerede som strukturen (foreslået af LaRouche i 1990'erne) der er nødvendigt for at lancere et nyt paradigme for global udvikling – hvilket forklarer den nuværende masseudgydelse af hysteriske angreb på Kina og Bælte og Vej-Initiativet, ved simpelthen at fornægte virkeligheden af det økonomiske mirakel skabt af Kina i løbet af de sidste 40 år, og deres intention om at gøre processen tilgængelig for hele verden.

Den kendsgerning at det nuværende London/Wall Street-baserede

finanssystem nu er i de første stadier af opløsning, som i stigende grad anerkendes af de finansielle oligarker selv, øger simpelthen nødvendigheden af at bringe disse nationer sammen for en ny Bretton Woods-proces. Det eneste der står i vejen er det Britiske Imperium. Er det ikke på tide at afslutte det? Albion delenda est.

Løgnene imod Kina, Rusland og Trump kommer fra de britiske neoliberale, som har bragt deres eget system på fallittens rand.

Uddrag fra Helga Zepp-LaRouches webcast –

Løgnene imod Kina, Rusland og Trump kommer fra de britiske neoliberale, som har bragt deres eget system på fallittens rand.

Med den succes som Kina har haft med at hæve levestandarden for befolkningen i de sidste fire årtier, hvorfor bliver landet så udsat for en kampagne med sådanne “ondsindede fabrikationer” (i *Foreign Affairs*, ARTE-dokumentar og i medierne generelt) – især da Kina arbejder for at hjælpe andre nationer med at opnå lignende resultater med sit Bælte og Vej-Initiativ? Hvorfor de konstante angreb på Putin og Rusland? Og hvorfor optrapningen af Mueller imod Trump, da han ikke har fremlagt noget bevis for “russisk indblanding”, hvilket er

hvad Russiagate skulle dreje sig om?

I dagens webcast opfordrer Helga Zepp-LaRouche seerne til at studere de store filosofers værker, herunder Platon, Cusa, Leibniz, Schiller, Einstein og hendes mand Lyndon LaRouche, for at udvikle deres evne til at lytte til deres egen indre stemme for at være i stand til at "tænke selv", så de kan besvare disse spørgsmål for sig selv.

Mens det britiske Overhus beklager udsigten til afslutningen af det "særlige forhold" (mellem Storbritannien og USA, red.), tog Trump to store skridt væk fra det gamle paradigme, og indvilligede i at arbejde sammen med Mexico i projekter om økonomisk udvikling i Mellemamerika, og annoncerede afslutningen af USA's militære intervention i Syrien.

Hun opfordrede vores seere til at bruge ferien til at læse og diskutere gode ideer med familie og venner.

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2018:

**Kun Glass/Steagall-
bankopdeling og et Nyt
Bretton Woods-kreditsystem
kan håndtere et nyt**

finanskrak

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

2. del: Diskussion:

Et helt kontinent skal

organiseres ind i det nye paradigme.

Den 4. december (EIRNS) – Det centrale spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at deltage i de igangværende bestræbelser for – på internationalt plan – at organisere et nyt paradigme på linje med Lyndon LaRouches opfordring til et Nyt Bretton Woods til erstatning for det Britiske Imperiums bankerotte system med plyndring og geopolitik? Som Helga Zepp-LaRouche fremhævede det i dag, er dette det store billede der tegner sig i forbindelse med en vurdering af den strategiske situation efter G20-topmødet i Buenos Aires.

“Hvis man vurderer resultaterne af mobiliseringen for at få en fire-magts aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien for at lancere et Nyt Bretton Woods-kreditsystem, hvilket ville indlede et nyt paradigme for internationale relationer til erstatning for geopolitikken,” udtalte Zepp-LaRouche, “kan man kan sige, at vi stadig befinder os i en dobbelt dynamik.”

På den ene side forsøger kræfterne bag det gamle system løbende at udøve maksimalt pres og skabe forstyrrelser for at forhindre, at det nye system vinder frem. Inden G20-mødet lancerede det Britiske Imperium en dobbelt operation med provokationerne fra ukrainsk side i Sortehavet og en eskalering af angrebene fra den særlige undersøger Robert Mueller på præsident Donald Trump, hvor der blev truffet en aftale om tilståelse med advokat Michael Cohen. “Alt dette var udtænkt for at forhindre topmødet mellem Trump og Putin,” sagde Zepp-LaRouche, “og man kan sige, at det var delvis succesfuldt – men kun delvist.”

De lykkedes at sabotere det planlagte møde mellem Trump og Putin, hvilket i betragtning af de strategiske spændinger virkeligt er uheldigt. Men på den anden side var der positive udviklinger på G20-topmødet, som var af strategisk betydning.

G20 burde være det organ, der tager fat på spørgsmålet om faren for et nyt finansielt sammenbrud, og om at opbygge et nyt system – og som naturligvis ikke kunne forventes at gøre det, da der er nogle lande i det, der er ubøjelige modstandere af ethvert nyt system. Men på sidelinjen af G20 fandt mødet mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og USA's præsident Donald Trump sted, et møde, som begge sider betegner som meget succesfuldt.

“Måske endnu vigtigere,” fortsatte Zepp-LaRouche, “var det faktum, at der på Putins anmodning fandt et trepartsmøde sted med Xi, Putin og Indiens Modi. Og de var enige om regelmæssigt at holde sådanne møder i RIC- regi (Rusland, Indien og Kina). Det manglende fjerde land er naturligvis USA. Og det er for alvor stadig op til os at organisere for at sikre, at det sker.”

Præsident Trump har klart fornyet sit venskab med Xi, og han tweetede i går også om perspektivet om et møde mellem sig selv, Putin og Xi for at diskutere spørgsmålet om strategisk stabilitet. “Så det er klart hans hensigt,” sagde Zepp-LaRouche. “Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle i hans administration er af den opfattelse.” Hele det britiske apparat forbliver i offensiven for at forhindre en sådan firemagts-forståelse for enhver pris.

“Der er ingen måde hvorpå det nuværende system kan fortsætte. Faren for et økonomisk sammenbrud, som vil føre til kaos, der atter vil føre til krig, vil absolut hele tiden være til stede, indtil systemet er udskiftet,” sagde Zepp-LaRouche. Hun pegede på Schiller Instituttets kommende konference i USA i februar som en lejlighed, hvor Lyndon LaRouches politik for et nyt globalt økonomisk system vil blive drøftet, med tanke på behovet for en klassisk kulturel renæssance som en del af det.

USA må på denne måde være internationalt orienteret med henblik på at arbejde sammen med Kina, Rusland, Indien og andre nationer for disse politikker. Dette er ikke en ny eller

fremmed ide, understregede Zepp-LaRouche. Dette er selve den basis, hvorpå USA blev grundlagt: at gøre godt for andre. Det er arven fra Franklin, Quincy Adams, Lincoln, FDR og mange andre. Og det er det der gør Lyndon LaRouche til indbegrebet af en amerikaner.

Der er et helt kontinent, som skal organiseres ind i det nye paradigme, konkluderede Zepp-LaRouche. "Det store spørgsmål i historien lige nu er: Kan vi få USA til at ændre sig på denne måde? Vi kan gøre forskellen."

Den æstetiske uddannelse af mennesket er den eneste løsning

Den 21. november (EIRNS) – Efter næsten 50 års britisk økonomisk frihandel påtvunget USA og Europa er hele konstruktionen nu ved at kollapse. Troværdige studier viser, at den faldende levestandard i Frankrig, Italien, Grækenland og i stigende grad selv i Tyskland, har skabt betingelserne for en udvikling af massestrejker i protest mod den ekstreme fattigdom. FN's særlige rapportør vedr. ekstrem fattigdom og menneskerettigheder Philip Alston udsendte en rapport om den britiske økonomi, som sagde, at det er »åbenlyst uretfærdigt«, at så mange briter lever i fattigdom. »Dette er indlysende,« skrev han »for enhver, der åbner øjnene for at se den enorme forøgelse af fødevarebanker og køerne af ventende udenfor, de sovende hjemløse i gaderne, forøgelsen af hjemløshed, følelsen af dyb fortvivlelse, der har ført til, at selv regeringen udpeger en minister for selvmordsforebyggelse, og til, at

civilsamfundet laver dybtgående indberetninger om uhørt ensomhed og isolation.« Mens infrastrukturens sammenbrud har skabt betingelserne for katastrofale brande og oversvømmelser, der ødelægger jorden, og mens den grundlæggende infrastruktur i mange af vores større byer smuldrer, vurderes det nu, at en tredjedel af befolkningen i USA ikke kan tilvejebringe deres basale leveomkostninger. Over 134.000 mennesker er hjemløse alene i Californien. Og nu er den finansielle boble på bristepunktet, i en tilstand, der er langt værre end den, der førte til nedbruddet i 2008.

Da Richard Nixon »trak stikket« – som Lyndon LaRouche formulerede det – på Bretton Woods-systemet i 1971, hvilket tillod spekulanterne at skabe ravage på valuta- og råvaremarkederne, indrømmede Nixon, at han havde forladt det Amerikanske System og udtalte: »Jeg er nu en Keynesiansk økonom.« Maastricht-traktaten i 1992 påbegyndte processen med at afskaffe europæiske nationers suverænitet ved at oprette et system i Bruxelles af ikke-folkevalgte oligarker, for at diktere politik, udelukkende med ansvar overfor »City of London«.

LaRouche advarede ved enhver given lejlighed om, at afvisningen af det Amerikanske System – af Alexander Hamilton, Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt – til fordel for den Britiske Model med »frihed« for Wall Street og »City of London« til at plyndre den virkelige økonomi, uundgåeligt ville føre til global depression og global krig. Menneskeheden står nu over for disse farer i nær fremtid. LaRouche fremlagde også den nødvendige løsning: At vende tilbage til den politik, der sidst blev set under Roosevelts Bretton Woods-system, med faste valutakurser og kredit til udvikling, Glass-Steagall-reformen af banksystemet, nationale pengeinstitutter til at skabe kredit til infrastruktur og agro-industriell udvikling, og at udvide grænserne for menneskelig viden, både inden for videnskab og kunst. Denne positive mulighed er også inden for vores rækkevidde i dag.

Om blot ni dage vil Præsident Donald Trump afholde topmøder med henholdsvis præsident Vladimir Putin og præsident Xi Jinping i Argentina. Mens flere af hans ministre og rådgivere næsten dagligt udsteder fordømmelser af både Rusland og Kina, er Trump optimistisk med hensyn til etableringen af venlige relationer med begge. Efter næsten at have overvundet det falske »Russiagate«-kupforsøg mod sig, der drives af Robert Mueller på vegne af MI6, og samtidig have overvundet Demokraternes indsats for at overtage senatet, for at kunne gennemføre en rigsretssag mod ham, viser Trump initiativ til at gøre disse topmøder til et vendepunkt for Amerika og for Verden. Hvorvidt han lykkes med det, afhænger i høj grad af det amerikanske folk, som han nåede direkte ud til gennem sine forbløffende 45 massemøder i offentligheden før midtvejsvalget i november 2018, og dets vilje. Til gengæld er kapaciteten i Trumps enorme populære støttebase til at påvirke menneskehedens fremtid stadig under en udvikling, der afhænger af niveauet af »æstetisk dannelse« (som Friedrich Schiller bruger det begreb) af en befolkning, der ellers er blevet nedbrudt af økonomisk afsavn, kulturelt forfald, narkotika og den afskyvækkende voldelige og perverse »underholdning« prasket på befolkningen af Wall Street og Hollywood.

Helga Zepp-LaRouche kommenterede på denne dybe krise i dag, efter at være blevet orienteret omkring, hvordan fattigdom og kaos spreder sig i Europa og USA: »Dette minder mig om Comecons sidste dage« sagde hun »da infrastrukturen og det økonomiske systems kerne kollapsede. Der er ingen anden løsning, end at USA indleder et samarbejde med Rusland og Kina. Uden Rusland og Kina kan der ikke være noget »New Bretton Woods«, og USA og Europa kan heller ikke fuldt ud deltage i den eneste operation, der udtrykker håb om fred gennem udvikling: Bælte og Vej Initiativet.«

Reflekterende over skønheden i Schiller Instituttets kor- og orkesterkoncert i NYC, der fejrede Friedrich Schillers 259. fødselsdag på Manhattan sidste søndag med musik af Beethoven,

Brahms, Bach og Afro-amerikanske spirituals sammen med poesi og prosa af Schiller og Shakespeare, bemærkede Zepp-LaRouche: »Den eneste løsning ligger i menneskets æstetiske uddannelse. Dette blev anerkendt af Schiller, af Konfutse, af Lessing – det er det eneste middel.« En optagelse af koncerten, der fandt sted i den smukke St. Bartholomews Kirke på Park Avenue og blev opført ved den videnskabelige kammertone på A = 432 Hz, vil snart være tilgængelig til international distribution.

Helga Zepp-LaRouches tale på konference i Moskva om Kina: Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: Kinas strategiske perspektiv indtil 2050

Det Russiske Videnskabsakademis Institut for Fjernøstlige Studier

Akademisk Råd for Omfattende Studier af det moderne Kina

23. internationale akademiske konference:

“Kina, kinesisk civilisation og verden: Fortid, Nutid og Fremtid”

Moskva, 24.-25. oktober, 2018

Helga Zepp-LaRouches tale

“Et fællesskab med fælles fremtid for menneskeheden: – Kinas strategiske perspektiv indtil 2050”

Det store spørgsmål, som burde optage alle tænkende mennesker på denne planet, er i det væsentlige det samme som blev diskuteret intensivt i den unge amerikanske republik, som rapporteret i "de Føderalistiske Papirer": Er det menneskelige samfund i stand til en effektiv form for selvstyre? Men denne gang er det ikke et spørgsmål om en nation, det vedrører hele menneskeheden: Behovet for et nyt paradigme i verdensordenen.

Spændinger i en verden plaget af adskillige kriser ser ud til at styre mod en kulmination: faren for et nyt, denne gang systemisk finansielt nedbrud i det transatlantiske finanssystem, en hidtil uset polarisering i USA omkring det igangværende kupforsøg mod landets præsident, operationer under falske flag, Goebbels-lignende bedrageriske operationer mod hele befolkningsgrupper, narkoepidemier, der er en ny form for opiumskrige, den globale migrationskrise, terrorisme og nazisme, en øgning af de centrifugale kræfter i EU, genopblomstringen af aggressive, geopolitisk motiverede bestræbelser på at forsvare en orden, som ikke længere eksisterer – bare for at nævne nogle af udfordringerne. Verden er i uorden.

I lyset af en sådan kompliceret og tilsyneladende fuldstændig splittet verden, hvor realistisk er så det perspektiv, der blev fremlagt på Kinas Kommunistiske Partis 19. partikongres af den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han satte Kinas mål til inden år 2050 at blive et "stærkt, demokratisk, kulturelt avanceret, harmonisk, og smukt 'fuldt moderniseret land'", og endda omtalte nogle aspekter af skabelsen af en "smuk verden" hvor alle nationer kan deltage? Hvis man ser på de kriser og udfordringer, der er anført ovenfor, som uafhængige individuelle problemer, ender man i en "dårlig uendelighed", hvor løsningen for mange af disse virker umulig. Men hvis man erkender, at alle disse problemer har fælles ophav, idet de er afledt af det gamle paradigme, af en epoke der går under, kan man finde løsningen ved at blive informeret om principperne for den nye epoke.

Der er to emner, der sætter dagsordenen for den nærmeste fremtid, som vil skabe helt forskellige udfald for fremtiden. Den første vedrører den nuværende kamp, som udkæmpes på dette tidspunkt i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump enten vil lykkes, og han vil blive drevet fra embedet på den ene eller anden måde, eller, hvis det aftalte spil mellem cheferne for Obama-administrationens efterretningstjenester og briternes efterretnings-tjenester GCHQ og MI6 om iscenesættelsen af "Russiagate" mod Trump for at forhindre ham i at realisere sin intention om at lede forholdet mellem USA og Rusland på et godt grundlag, vil føre til en strafferetlig forfølgelse af bagmændene. Hvis demokraterne vinder Repræsentanternes Hus i midtvejsvalget, vil de forsøge at begrave den igangværende undersøgelse i Kongressen og konfrontationspolitikken, som vi har set i sanktionerne mod Rusland og handelskrigen mod Kina og vicepræsident Pences nylige tale, vil omgående eskalere. Hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange høgeagtige ytringer der kommer fra USA nu, er det muligt, at han, i anden halvdel af sin første periode, vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til sin oprindelige positive holdning til Kina.

Den anden relaterede mulighed for ændring er et perspektiv, hvormed "Thucydids fælde" kan overvindes, den tilsyneladende konflikt mellem den magt, som dominerer verden indtil nu, USA, og den opstigende magt, Kina, ved at definere en løsning, der går langt ud over den bilaterale situation for de to, og som adresserer eksistentielle farer for samtlige nationer og dermed en forskydning af niveauet af diskussion og tænkning til et højere niveau.

Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede har foreslået for mange år siden, er stadig gyldigt: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre som Japan, Sydkorea og flere – skal på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods system, for at undgå potentielle

ødelæggende konsekvenser af et ukontrolleret finansielt sammenbrud. Dette nye internationale kreditsystem skal rette fejlen i det gamle Bretton Woods-system, som ikke blev realiseret sådan som præsident Franklin Delano Roosevelt havde til hensigt, men blev ødelagt af indflydelsen fra Churchill og Truman. Det skal garantere ubetinget suverænitet, for hver og en, af alle nationalstater som deltager i det, og det skal fremme deres ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af videnskabelige og teknologiske fremskridt, til gensidig fordel for hver enkelt og for alle.

Dette Nye Bretton Woods-system skal som det vigtigste indeholde en dybtgående ændring af de valutamæssige, økonomiske og politiske forhold mellem de dominerende kræfter og de såkaldte udviklingslande. Medmindre de uligheder, som skyldes eftervirkningerne af den moderne kolonialisme, gradvist afhjælpes, kan der heller ikke skabes fred; og udfordringer så som migrationskrisen eller terrorisme kan ikke overvindes.

Den grundlæggende forestilling om et sådant nyt kredit- og økonomisk system findes i princippet allerede i præsident Xi Jinpings Bælte og Vej politik. I de fem år, det har eksisteret, har det skabt en hidtil uset dynamik af håb og optimisme blandt de cirka 100 lande, der deltager i det, og med de fremskridt det har haft på så kort tid, er det indlysende, at målet defineret af præsident Xi Jinping, om en "smuk verden" i 2050 for hele menneskeheden er absolut opnåelig.

Det nye sæt af internationale relationer, som kræves til det Nye Paradigme, er allerede i færd med at blive bygget. Den stigende integration af Bælte og Vej Initiativet, Shanghai Samarbejds Organisation, Eurasiske Økonomiske Union og de Globale sydlige organisationer udvikler sig succesfuldt og skaber allerede helt nye strategiske alliancer til gensidig gavn for alle, der deltager i dem. "Ånden i Den Nye Silkevej

har fænget i de fleste lande i Asien og Latinamerika, og har for første gang i århundreder givet håb til Afrika, som præsident Xi har kaldt kontinentet med det største udviklingspotentiale, og som præsident Putin har lovet at 'lyse op, ved at give det atomteknologi.'" Mange taler nu om "Afrika, det nye Kina med Afrikanske karakteristika"! Og på trods af modvilje fra den Europæiske Union og den nuværende regering i Berlin er der et stigende antal af mennesker i Europa, som ønsker at blive fuldt integreret i Den Nye Silkevej, som 16 + 1 landene, Spanien, Portugal, Schweiz, Holland, Belgien, men især Østrig og Italien.

Den største og uundgåelige udfordring vil imidlertid være at finde en løsning, som inkluderer USA. I betragtning af det reelle niveau af militarisering af USA, både hvad angår de væbnede styrker såvel som den indenlandske bevæbning af befolkningen, er chancen for at USA vil gå i opløsning, eller acceptere at blive udelukket fra et alternativt verdenssystem, lige så fredeligt som det skete med Sovjetunionen, sandsynligvis tæt på nul. Præsident Putins militære politik, som blev annonceret den 1. marts, vedrørende russisk militærvidenskab og den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, viser russisk og kinesisk klarhed om dette. Så hvis Thukydids fælde skal undgås, skal der være et udkast til en løsning, som giver USA en høj plads i verdensordenen.

Den fælles politiske platform, der tilbydes, skal være formet ud fra synspunktet om, hvad Nikolaus von Kues definerede som en helt ny form for tænkning, hans berømte {"Coincidentia oppositorum,"}. Den ene, som har en højere orden af virkeligheden end de mange. Dette er allerede implicit i præsident Xi Jinpings opfattelse af menneskeheden som et "Fællesskab med fælles fremtid."

I stedet for at nærme sig spørgsmålet om det nye sæt af relationer blandt verdens nationer ud fra et synspunkt af at bevare status quo vil visionen om hvorledes den menneskelige art er modnet til voksenlivet 50 eller 100 år fra nu give et

sæt af konkrete politiske samarbejdsaftaler. Ifølge den videnskabelige teori fra Vladimir Vernadsky vil Noosfæren til den tid have avanceret sin dominans over biosfæren kvalitativt, og nye generationer af forskere og klassiske kunstnere vil kommunikere med hinanden baseret på en søgen efter nye fysiske og kunstneriske principper.

Som den tyske raketforsker og rumvisionær Krafft Ehrlicke fremlagde det, er udbygningen af infrastruktur, først i det nærtliggende rum, som en forudsætning for interstellær rumrejse, en nødvendighed for næste niveau af den menneskelige artsudvikling. Som samarbejdet på den Internationale Rumstation og som Hubble-rumteleskopets øjenåbnende resultater har

demonstreret, ændrer fokuset på menneskeheden som en rumfarende art følelsen af identitet hos alle de involverede astronauter, ingeniører og forskere. Det har også helt ændret forestillingen om, at vi lever i et jordbundet system, hvor modstridende geopolitiske interesser skal strides om begrænsede ressourcer med den idé, at menneskeheden lige er begyndt at tage de allerførste baby-skridt ind i et univers, hvor der er anslået to billioner galakser.

Det kinesiske rumprogram vil snart ændre spillereglerne på en hidtil uset vis ved at lede verden til en ny videnskabelig og industriel revolution. De igangværende Chang'e månemissioner omfatter et ambitiøst program om at bringe helium-3 tilbage fra månen som brændstof til kontrolleret fusionskraft på jorden. Når den menneskelige art kan styre fusionskraft, vil vi have energi- og råmaterialesikkerhed for hele den menneskelige art i al overskuelig fremtid.

I samme retning går Indiens Chandrayaan-2 mission ledt an af Indian Space Research Organization (ISRO), som vil analysere månens overflade for spor af vand og helium-3. Præsident Trump har erklæret, at bemandede rumrejser, tilbagevenden til månen og missioner til Mars og "verdener langt væk" er en national prioritet igen. Disse og relaterede missioner fra de andre

rumnationer vil ikke kun gavne de involverede lande, men hele menneskeheden. Rumforskning vil transformere alle aspekter af livet på jorden idet de samme generelle teknologier og metoder, hvormed man vil skabe landsbyer på månen, kan bruges til at skabe beboelige forhold i "ørkenområder" på jorden, som med "Umka", den russiske by planlagt på Aktis. Rumteknologi vil fuldstændigt revolutionere tilgangen til avanceret lægehjælp alle steder på Jorden, landbruget vil drage fordel af mange aspekter af rumforskning. Kombinationen af fusionsøkonomi og månens industrialisering som det næste trin i en ubegrænset proces af menneskehedens fortsatte mestring af universets love vil betyde en helt ny økonomisk platform i den forstand, der er defineret af Lyndon LaRouche.

Hvis de mange mennesker i nød i verden – om det er som flygtning fra fattigdom og krigens hærgen eller som tilskuer til et samfund, der falder fra hinanden med en stigning i vold, alkoholisme, stofmisbrug og depression, eller ethvert andet udtryk for desperation – kendte til de umiddelbare muligheder for et gennembrud til en ny æra for menneskeheden, ville den nye silkevejsånd fænge an og blive et håbets fyrtårn for alle.

Det ordnende princip for en splittet verden i dag kan blive grundlaget for et fælles lederskab i form af præsidenterne i Kina, Rusland, Indien og USA.

**POLITISK ORIENTERING den 18.
oktober 2018:**

Udbytteskat skandalen understreger behovet for Glass/Steagall-bankopdeling. Her er også supplerende materiale.

Med næstformand Michelle Rasmussen

Lyd:

LaRouchePAC video som sætter spørgsmål ved global opvarmning fra februar 2017.

75 år for redningen af de fleste danske jøder: fra mindehøjtidlighed i synagogen i København den 11. oktober 2018.

Personer EIR talte med ved mindehøjtidligheden i synagogen i København den 11. oktober 2018.

1. Jan Willem Norden som flygtede til Sverige.
2. Torbjörn Adelsson, en svensk mand, hvis dansk kone havde flygtede til Sverige.
3. En mand som blev født i Sverige et par måneder efter hans forældre havde flygtet.
4. Moses Schwartz, en polsk mand som overlevede fem koncentrationslejre.

5. En mand som flygtede til Sverige, nu bosat i Israel, som kom til København for mindehøjtidligheden.

6. En modstandsmand som var aktivt med Sorø akademiets gruppe og blev interneret i Neuengamme koncentrationslejre. Hans kone var ansat ved plejehjemmet Bernadottegaarden for modstandsfolk.

7-8. Modstandsmænd Uffe Preuss og Poul Høeg fra Nybodergruppen.

9. Modstandsmand fra Odense.

Musiken er en vuggevise skrevet af den tjekkisk-jødisk forfatter og digter Ilse Weber, da hun var i Theresienstadt med hendes mand og ældste søn. Deres yngste søn kom med "kindertransport" via Storbritannien til Sverige. Ilse insisterede at komme med sin mand til Auschwitz, hvor hun og sønnen blev dræbt så snart de ankom. Hun har skrevet andre sange og tekster i Theresienstadt.

Anne Sofie von Otter synger.

Præsident Trump fortsætter sit angreb på britisk imperialistiske uvaner

Leder fra LaRouchePAC den 16. oktober (EIRNS) – Mens præsident Trump holder massive kampagnemøder flere gange om ugen rundt om i landet for at få direkte forbindelse med befolkningen i ugerne forud for det afgørende midtvejsvalg den 6. november, har han også stillet sig til rådighed for den "falske presse" langt oftere end før, hvor han direkte angriber de imperiale

mentale konstruktioner pålagt befolkningen af de tidligere regeringer og deres kontrollerede medier. Søndag aften viste CBS '60 minutter' et interview med præsidenten af Lesley Stahl, hvis modbydelige og respektløse fremfærd belejligt blev håndteret af den stadig mere komfortable præsident Trump. Klimaforandring? Klimaet ændrer sig, sagde Trump, men "jeg ved ikke, om det er menneskeskabt ... Forskere har også en politisk dagsorden." Dette afviser fuldstændig den folkemorderiske IPCC-rapport, der kræver dekarbonisering og et stop for kødforbrug. Forsvar af den vestlige alliance? "Hvad er en allieret? Vi har vidunderlige forbindelser med mange mennesker, men ingen behandler os så dårligt som EU." Vil du afgive løfte om ikke at lukke Mueller-undersøgelsen? "Jeg behøver ikke at afgive løfte til dig ... Jeg er præsidenten, og det er du ikke". "Har Rusland blandet sig i valget? De blandede sig, men jeg tror også, at Kina blandede sig. Og jeg tror andre lande"... (hurtigt afbrudt af Stahl, som vender tilbage til Rusland). Vil du pålægge flere kinesiske afgifter? "De ønsker at forhandle. Jeg har også en god kemi med præsident Xi i Kina. Jeg ved ikke, om det nødvendigvis vil fortsætte."

Siden sin tale til FN den 25. september har præsident Trump taget fløjlshandskerne af i forsvaret for de grundlæggende principper for den vestlige civilisation, defineret ved den Westfalske Fred – nationernes suverænitet, baseret på folkets vilje og i samråd med alle andre nationer. Dette er blasfemi for imperiet i både London og Wall Street. Globalisering – den moderne eufemisme for global imperial kontrol – har fejlet, siger Trump; det skaber udelukkende økonomisk underdanighed for internationale finansielle institutioner, imperialistiske krige, overnationale domstole, der pålægger imperialt styre, kriminelle narkotikakarteller og økonomisk forfald. Trump lader det blive meddelt – endnu uden bekræftelse – at han planlægger at møde Xi Jinping og Vladimir Putin kort efter valget, forhåbentlig fri for Russiagate løgnene og Demokraternes rigsretssagssvindler.

Det er vores ansvar at sikre, at han også vender tilbage til sin tidligere støtte til en reform af det amerikanske system, med Glass-Steagall og hamiltonisk nationalkredit, som blev kraftfuldt præsenteret i Will Wertz' foredrag på "Manhattan-projektet" i lørdags: "at skære den gordiske knude med et Damoklessværd". Kun dette kan frigøre det videnskabelige og teknologiske potentiale i vores nation og alle andre nationer, i den Nye Silkevejs ånd. Trumps hensigt om at genopbygge den amerikanske industri, at "gøre Amerika stort igen" og "gøre deres nationer store igen" (som han sagde om de latinamerikanske nationer i sin FN-tale), afhænger helt af succes i vores indsats for at gøre LaRouches Fire Love forståelige for det amerikanske folk og bringe USA til at samarbejde med Bælte og Vej Initiativet (BVI). Japan har fuldt ud sluttet sig til BVI; Italien har brudt med EU og støtter BVI; hele Afrika har tilsluttet sig BVI på Forummet om Samarbejde mellem Kina og Afrika den sept. 3-4; og latinamerikanske nationer vender sig nu mod Kina og BVI og kæmper for deres ret til at deltage. I intet tilfælde betyder det at vende sig væk fra USA. Faktisk blev præsident Trumps forsvar af suveræniteten i FN entusiastisk modtaget af nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Ikke desto mindre ved alle, at Trump er omgivet af magtfulde personer, der er desperate efter at undergrave hans hensigter. I interviewet "60 minutter" fortalte han Lesley Stahl: "Jeg stoler ikke på alle i Det Hvide Hus ... Det er en hård forretning. Dette er et ondskabsfuldt sted. Washington, D.C. er et ondt, ondt sted." For at bevare det amerikanske folks tillid må han først besejre kupmagerne og politikerne der vil afsætte ham; derefter genoprette sit personlige forhold til Xi og Putin; derefter gendanne det Amerikanske System; efterfølgende indkalde til en ny Bretton Woods-konference med verdens stormagter for at skabe et nyt globalt kreditsystem, for at afslutte det Britiske Imperium én gang for alle – fred gennem udvikling.

